

да ида и самъ у Шумкова, който се е приготвилъ и ни се надъва, и да го извиня. Помислихъ малко. рѣшихъ да идѫ. Неприлично щеше да бѫде ни единъ да се не яви отъ настъ; послѣ, и не знаяхъ дѣ другадѣ да прѣкарамъ вечерта.

Господинъ Шумковъ заварихъ, че четеше вѣстникъ. Той ме прие твърдѣ сърдечно, исказа ми удоволствието си, че ме види, прѣдстави ме на жена си, която намѣрихъ парадно облѣчена, като че ще излази! Азъ извинихъ господинъ Дукова, и Шумковъ изрази съжаление, защото доста добре се познавали съ него. Разговорътъ ни отиваше занимателенъ, врѣмето минуваше неусѣтно. Госпожа Шумкова е прѣлестна и умна жена, съ прости обращения; една атмосфера отъ фамилиарност и сърдечност царуваше около мене въ тая кѫща, дѣто влѣзохъ почти чужденецъ. Поднесохъ ми хубаво чѣрвено чирпанско вино и мезе — коприщенска луканка. Чай ве пихме, при всичко, че „на чай“ бѣхъ виканъ. И други отстѣпления отъ програмата забѣлѣжихъ: щѣхме да приказваме повече за литература, но на нея само минутно се спрѣхме, и то на юридическата — ви знайте, че докторъ Асѣнъ Шумковъ зима участие въ нѣкои юридически списания. Но това не попрѣчи на занимателността на бесѣдата, озарявана отъ приятната и умна намѣса въ нея на милата домакиня. По единайсетъ и половина часътъ азъ станахъ и си зехъ сбогомъ, като благодарихъ домакините за любезнотъта; тѣ ми се издѣлжихъ съ подобенъ-же комплиментъ и съ признателност за сторената тѣмъ честь. Докторъ Шумковъ прибави даже, че се „фелицитира“ за моето посѣщение, защото инакъ — рискували да скучаятъ до сега въ театра, за дѣто зели билети. Азъ се посконфузихъ и на моето извинение, че съмъ побѣркалъ, — и той, и тя протестирахъ и повторихъ поканата си и другъ пътъ да заповѣдамъ. За господинъ Дуковъ не споменахъ.